

مکانیسم عمومی تحولات جهان و فلسفه هگل

جعفر سیحانی |

و اولی را قیم و قصد، دومی شمرده‌اند، درحالی که شدن در برابر «ماندن» و سکون است. کمتر دو تسمی از «بودن» می‌باشد زیرا بودن همان وجود و هستی شی است، هر گام وجود و بودیک پدیده، بیوسته در حال تبدل و «تحول» باشد، حقیقت آن «شدن»، و در غیر این صورت به‌شکل «ماندن» خواهد بود، بنابراین، شدن و ماندن در مقابل یکدیگر قراردارند، نه شدن و بودن. و این حقیقت در صورتی روشن ترمی گردد که بدانیم «تفییر و تبدل» در هرچیزی مانند دگرگونی رنگ میوه‌درخت، مربوط به‌نحوه وجود همان شی است، مثلاً رنگ دونوع وجود می‌تواند داشته باشد، وجودی ثابت و ساکن، که رنگ میوه بر درخت عوض گردد، وجودی متغیر و دگرگون که بیوسته در حال دگرگونی باشد. بنابراین این بودن‌ها است که گاهی به صورت شدن‌ها و گاهی به ماندن‌ها تعجلی می‌کند.

اشتباه دیگر این دو مکتب این است که تنها مکتب خودرا، مکتب طرفدار تحول و تبدل دانسته و دیگر مکتب هارا به جمود و سکون متهم ساخته

فلسفه «هگل»، فیلسوف معروف آلمانی که در سال ۱۷۷۰ میلادی دیده به جهان گشوده و در سال ۱۸۳۱ چشم از جهان پوشید است، تاریخ پس از این جهت فلسفه «مارکس» را تشکیل می‌دهد از این جهت آگاهی از منطق هگل در مکانیسم عمومی تحولات جهان برای درک فلسفه مارکس کاملاً ضرورت دارد.

نخستین اشتباه هگلیسم و به دنبال آن مارکسیسم این است که فلسفه خود را «شدن» و سائر فلسفه هارابه «بودن» متهم می‌سازند، و بیوسته جهان و جامعه را بر اساس تحول و حرکت، بر اساس تغییر و تولید دائمی می‌دانند و شعار آنان همان گفتار فیلسوف نامی «هر اکلیت» است که می‌گفت شما هیچ‌گاه در یک رو دخانه دوبار آب-تنی نمی‌کنید، زیرا در جهان چیز ثابت وجود ندارد.

آنان در این تحلیل، دواشتباه بزرگ مرتكب شده‌اند. ۱- «شدن» را در برابر «بودن» قرار داده،

عبد از بار یکه تضاد در تکامل کافی نیست؟

توجیه تکامل از طریق قوه و فعل در فلسفه اسلامی به نحو میسوطی عنوان شده است..
تحول ها و تکامل ها همیشه و در همه حادر جهت برتری است، یا کاهی در مسیر معکوس قرار میگیرد؟..

مرحله سوم رامی شود به سنتز «هم نهاد» وضع مجامع، نزول و مرگ، اسم برد.

و به عبارت روشن تر: نخستین مرحله از هر پدیده و اندیشه‌ای، «تزر» ونهاد آن است، آنگاه که در مسیر رشد و تکامل که مخالفتی از درون آن بر می‌خیزد، و می‌خواهد وضع موجود را بهم بزند، مرحله برابر نهاد و آنتی تزان است، این مخالفت سبب می‌گردد که سرتانجام ترکیبی در سطح بالاتر به وجود بیاید و آن تضاد را حل کند که آن را «ستنز» وهم نهاد می‌نامند آنچه مایه تعریک و جنبش می‌گردد و این که یا به نخست به وسیله‌هایی دوم نفی گردد سپس در مرحله سوم در ترکیبی خلاصه شود همان مسئله تضاد رونی است که غوغائی در درون فکر و اندیشه، وحدت و پدیده به وجود می‌آورد.

نویسنده کتاب مارکس و مارکسیسم در این مورد می‌نویسد: هر پدیده و اندیشه‌ای، نخست موجودیت خود را تصدیق می‌کند این مرحله تولد و مرحله تزر است، آنگاه در طول رشد، مخالفتی بر می‌انگیرد و ضد خود را ایجاد می‌کند که مرحله آنتی تزان است، از این مبارزه فکریانهاد برتری ظهور

است و این طریق تبلیغاتی به تنفس مکتب خود انجام داده است در حالی عقیده به حرکت، اشیاء اعم از سطحی و یا جوهری در فلسفه اسلامی و دیگر مکتب‌های فلسفی وجود دارد که از آن چشم پوشیده‌اند.

دوره‌های سه‌گانه تولید، تنمازع و ترکیب.

هکل فیلسوف معروف آلمانی، برای هر پدیده ای اعم از خارج و ذهنی، سه دوره مشخصی قائل است که می‌توان از آنها به تولد، رشد، و ترکیب نام برد.

وی می‌گوید تمام اندیشه‌های انسانی و پدیده‌ای خارجی در درون خود، جوانهای از مرگ، یا جوانهای از تضاد درونی همراه دارد که بتدریج موجبات نابودی آن را فراهم می‌سازد، و همراه با نابودی آن، اندیشه و پدیده جدیدی از آن بر می‌خیزد.

نخستین مرحله از هر اندیشه و پدیده‌ای، مرحله تولید و به وجود آمدن آن است که با آن «تزر» می‌گویند، آنگاه چیزی نمی‌گذرد، در ضمن رشد، مخالفتی از درون خود بر ضد خود بر می‌انگیرد که آن را، ضدشی و آنتی تزر می‌نامند، سوں هم از مبارزه‌شی باشد خود، از ترکیب آن دو، مولود جدیدتری که همراه با مرگ پدیده و اندیشه نخست است به وجود می‌آید که به آن «ستنز» می‌گویند بنا.

بر این، از مراحل سه‌گانه هر پدیده و اندیشه‌ای می‌توان، به الفاظ یاد شده در زیر نام برد.
مرحله نخست را می‌توان، «تزر» نهاد، وضع، تولد خواند.

مرحله دوم را می‌توان «آنتی تزر» «برابر نهاد» وضع مقابل «رشد» نامید.

مکاتیسم عمومی تحولات جهان و فلسفه هگل

برتری قرار می‌گیرد این همان سنتراست و مجموعاً همان تولید زنجیری تز-آنتی تز - سنتز می‌باشد. مارکسیسم به پیروی از فلسفه هگل، مکاتیسم عمومی تحولات جهان را از طریق تولید زنجیری یادشده، توجیه می‌کند و یادآور می‌شود که کلیه تحول‌های جهان اعم از بی‌جان و باجان، فردیا اجتماع یک جریان زنجیری داخلی تکراری تولید و ترازع و ترکیب دارد و هرچه هست از درون شیوه‌ی زند، بدون آن که عامل خارجی دخالت داشته باشد.

۲- حکومت امپراتوری ناپلئون، معلول مخالفت‌هایی بود که از درون بر ضد حکومت سلطنتی فرانسه انجام گرفت. آنگاه عوامل رژیم حاکم، تسلیم انقلابیون شدند و حکومت انقلابی باقیایی حکومت سلطنتی ترکیب گشت حکومت امپراتوری ناپلئون را به وجود آورد. ۳- در نظام کشاورزی فؤadal که همان نظام ارباب رعیتی است، پیشه‌وران و سوداگران به ثروت می‌رسند، و تدریجیاً قدرت را از دست فؤadal در می‌آورند، و نظام فؤadalی در ضمن رشد، به سرمایه‌داری تبدیل می‌گردد.

نظام سرمایه‌داری و گسترش صنایع، ضد خود را که همان کارگران و زحمت‌کشان هستند در دل خود بروش می‌دهد و آنان را بر ضد خود بسیج می‌نماید، و سرانجام مرگ نظام، در ضمن رشدش فراموش و به نظام سوسیالیستی تبدیل می‌شود مارکسیسم معتقد است که مالکیت انسان بر زمین و بازار در روزگار قدیم به صورت اشتراکی بود، پس از گذشتن یک مرحله بدوفی چنین مالکیتی مانع تولید شناخته شد، از این جهت الغاء گردید، آنگاه پس از طی مرحله، مالکیت اختصاصی مانع از تولید شناخته می‌شود و با آن مخالفت می‌شود.

من کنده که اضداد را در یک «سنتز» برتری آشتو می‌دند (۱)

هگلیسم و بدنبال آن مارکسیسم تمام حرکت هارانشی از تضاد درونی می‌داند، ریشه نباتات و حیوانات و یاتکامل اندیشه‌ها را به تحریک تضاد-های داخلی توجیه می‌کند، حتی توسعه جامعه‌ها را به همین ترتیب می‌اندیشد، تاریخ زندگی اقوام از نظر آنان پیوستگی منطقی نیروهایی است که با یکدیگر در نبرد اند تأثیری بزرگتری را ظاهر سازند.

یک رشته مثال‌های توضیحی هگل برای اثبات مثلاً خود در طبیعت و نظر از طریق انقلاب وجود مطلق به وجود مید، و یا آبیختگی وجود عدم در حرکت، وارد شده و مباحثت بس پیچیده و دشواری رامطرح کرده است که بحث و گفتگو در آن هابرای مالزومی ندارد، مابرای توضیح مقصود از یک رشته مثال‌ها کمک می‌گیریم که خود هگل و یا مارکس ولین از آن‌ها کمک گرفته است و این مثال‌های تواند فرضیه مثلاً هگل در تکامل پدیده‌ها و اندیشه‌ها و جامعه‌ها برای همکان روش سازد.

شمامی توانید مراحل سه‌گانه، تولید و تنازع و ترکیب را در مثال‌های زیر اعم از طبیعی و فکری و اجتماعی مشاهده کنید.

۱- دانه‌ای رادر دل زمین بنهان می‌سازید این همان مرحله «تزر» است، آنگاه دانه در ضمن رشد، خود ساقه پیدا کرده و گل می‌دهد این همان مرحله آنتی تز است، آنگاه دانه‌های جدیدی پیدا کرده، گل می‌ریزد، و ساقه می‌پوسد، و یک دانه، بدده مقابله و صدمقابل تبدیل می‌گردد و بدده در سطح

مکانیسم عمومی تحولات جهان و فلسفه هگل

در زیر به بحث و گفتگو پردازیم.

۱- آیامبارزه تربا «آنتی تز» سپس ترکیب آن دودرا مر سومی، منطق ارسطو را درباره امتصاع خدین، متزلزل می‌سازد؟! یا چنین مبارز و ترکیبی به تضاد ارسطوئی ارتباط ندارد.

۲- آیاتوجیه تکامل پدیده‌ها از این طریق، همان توجیه تکامل از طریق قوه و قعل است که در فلسفه اسلامی به نحو مبسوط عنوان شده است، و چنین توجیه جزاً یک نوع گرایش به نوپردازی و «گنگ گوئی» سرچشمه نمی‌گیرد.؟!

۳- آیاتحول‌ها و تکامل‌ها همیشه و در همه جا درجهت برتری است یا گاهی در مسیر معکوس قرار می‌گیرد.

۴- آیاتعلت اساسی نشوونماهر چیز، از درون آن و از تضاد حاکم بر آن سرچشمه می‌گیرد و عامل و یا عوامل خارجی در تکامل آن، دخالت کامل ندارد و خاصیت ذاتی و «ضد خود سازی» ماده است که آن را به تکامل می‌رساند؛ یا این که روال امور و قانون واقعی به شکل دیگر است و عبروت از باریکه تضاد، در تکامل کافی نیست.

۵- آیا همه جا تکامل‌ها از طریق تبدیل کمیت به کیفیت است، یا این که گاهی اجتماع انبوه تکامل-های کمی، خودیک نوع تکاملی است بدون آنکه در آن جهشی رخدده.

۶- آیا تضاد درونی می‌تواند مارا از علت فاعلی که سرنخ آفرینش درست او قرار دارد، بی‌نیاز سازد و مارا به «بی خدائی جهان» دعوت کند، یا این که مبارزه تزویyalantی تز، کمتر از آن است که چرخ‌های عظیم خلقت را به گردش در آورد

۷- هر گاه جریان از آن شق دوم است، پس نقض تضاد در جریان آفرینش چیست؟ این‌ها یک رشته بحث‌های ارزش‌نهادی است که

می‌تواند پر امون غرضیه هگل که مارکس نیز از آن پیروی می‌کند انجام گیرد و طرح گردد و در ضمن بدبیگر نقاط قابل بحث توجه می‌شود.

در این صورت بشر مجدداً به مالکیت اشتراکی باز می‌گردد اما در شکل غالی تر و توسعه یافته‌تر، یعنی مالکیت عمومی با استفاده از فنون و کشفیات علمی و بدون ممانعت از نو فرامی‌رسد.

۴- در برخی از پدیده‌های مر بوطبه انسان پایه عای سه گانه تولید- رشد- نزول به خوبی روشی می‌گردد، مثل‌گاهی سلامتی و دارائی تن پروری و خوشگذرانی را بدنبال می‌آورد، آن‌گاه مرحله نهائی، بیماری و فقر فرا می‌رسد.

۵- خانواده‌های ازملت‌ها، در اوج قدرت زندگی می‌کنند، در ضمن رشد، عوامل کوینده‌ای در دل اجتماع آنان پدیده‌ی آید، ناگهان ستاره اقبال آنان به اقول و خاموشی می‌گراید.

مارکسیسم معتقد است که در مبارزه «آنتی تز» با «تز»، تحولات و تغییرات در آغاز کار نامحسوس و کمی می‌باشد. و رشد تر به صورت افزایش کمی «وحجمی»، صورت می‌گیرد و تغییرات به اوج خود رسید، ناگهان از طریق جوش، تغییرات کمی به کیفی تبدیل می‌گردد و پدیده با قیافه برتر وجدی‌تری جلوه‌می‌کند و این مطلب را بازدن مثال زیر توضیح می‌دهد.

همان طور که آب تدریجیاً گرم شود به درجه خذیان بر می‌د، ناگهان به بخار تبدیل می‌شود همچنین حکومت سرمایه‌داری و قیچی به اوج خود رسیدن اگهان با یاری انقلاب رونی به حکومت موسیالیستی تبدیل می‌گردد و این تحولات در اجتماع بشري جنبه اجباری و حتمی دارد.

این بود، خلاصه نظریه هگل در وحدت تضاد که مکانیسم عمومی جهان را از این طریق توجیه می‌کند.

* * *

نقطه نظرهای مادر توجیه هگل

برای ارزیابی این نظریه باید در نقاط یادشده